

- 2) Onko edellä mainittu unionin lainsäädäntö esteenä sille, että kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla otetaan käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmennämättä kuitenkaan tätä asiaa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelemaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä ei säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka? [alkup. s. 36]
- 3) Onko direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohta, jonka mukaan ydinvoiman tuotantoteollisuudelle esimerkiksi ympäristönsuojelun kaltaista yleistä etua koskevista syistä asetettavien erityisten veloitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, esteenä laissa 15/2012 säädetyille veroille silloin, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöverojen ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?
- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, joilla pyritään varmistamaan ”sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta” ja kehotetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, ”etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinatoimijoille”[,] esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaamaan tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiamarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja siitä huolimatta, että ne käyttävät saastuttavampia energialähteitä?
- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohta, jossa määrätään saastuttaja maksaa -periaatteesta, esteenä ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavalle verolle, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltaviin ympäristöarvoihin?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.2.2018 – Endesa
Generación SA v. Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.**

(Asia C-82/18)

(2018/C 182/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Endesa Generación SA

Vastapuolet: Espanjan valtio ja Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelevaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpoltoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täyttykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?
- 4) Ovatko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätty saastuttaja maksaa -periaate, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa määrätty yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet sekä direktiivin 2005/89/EY⁽²⁾ 3 ja 5 artikla, siltä osin kuin niillä pyritään varmistamaan "sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta" ja kehoitetaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, "etteivät tämän direktiivin mukaisesti vahvistetut toimenpiteet ole syrjiviä ja aiheuta kohtuutonta taakkaa markkinatoimijoille", esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan kaikki sähköalan yritykset vastaaman tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta mutta määrätään erityisen raskaita veroluonteisia maksuja ydinsähköä tuottaville yrityksille (lukuun ottamatta vesivoimayhtiöitä, joita pidetään uusiutuvan energian tuottajina) siten, että kyseisiin yrityksiin kohdistuu suurempi verorasitus kuin muihin energiemarkkinoilla toimiviin yrityksiin, jotka on vapautettu näistä maksuista, vaikka jotkin niistä saastuttavat ympäristöä enemmän, ja perustellaan näitä maksuja ympäristönsuojeluun liittyvillä syillä ydinalan toimiin olennaisesti liittyvien riskien ja epävarmuustekijöiden takia mutta ei täsmennetä kustannuksia eikä säädetä verotulojen käytöstä ympäristönsuojelutarkoituksiin sillä perusteella, että ydinjätteen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan muilla veroilla ja ydinsähköä tuottavat yritykset on asetettu korvausvastuuseen, koska kyseinen kansallinen lainsäädäntö vääristää vapautettujen sisämarkkinoiden vaatimusten mukaista vapaata kilpailua suosimalla muita sähköntuottajia, joiden ei tarvitse maksaa ympäristöveroja käyttäessään saastuttavampia energialähteitä?

- 5) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätyn saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa ristiriidassa sellainen ydinsähkön tuotannosta syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettava vero, jonka vain ydinenergian tuotantolaitokset joutuvat maksamaan ja josta muut edellä mainittuja jätteitä mahdollisesti tuottavat alat on vapautettu, jolloin muita ydinmateriaaleja tai ydinenergian lähteitä käyttäviä toiminnanharjoittajia ei veroteta siitä huolimatta, että niiden toiminta vaikuttaa suojeltavaan ympäristönäkökohtaan?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18.1.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/89/EY (EUVL 2005, L 33, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2018 – Iberdrola
Generación Nuclear S.A.U. v. Espanjan valtio**

(Asia C-83/18)

(2018/C 182/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Vastapuoli: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko saastuttaja maksaa -periaate, josta määrätään SEUT 191 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon perusperiaatteita koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan, joita sovelletaan direktiivin 2009/72/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuun sääntelyyn siltä osin kuin siinä säädetään muiden tavoitteiden ohella kilpailulle avoimista ja syrjimättömistä sähköalan markkinoista, kanssa, ja jota voidaan muuttaa vain yleiseen taloudelliseen etuun, kuten ympäristönsuojeluun, liittyvistä syistä, esteenä yksinomaan ydinenergiasta sähköä tuottavilta yrityksiltä kannettavien verojen käyttöönotolle silloin, kun kyseisten verojen päätarkoitus ei liity ympäristöön vaan niillä pyritään lisäämään sähköenergian rahoitusjärjestelmän tuloja siten, että edellä mainituille yrityksille aiheutuu tappiollisten sähkön hintojen kattamisesta suurempi rasitus muihin samaa toimintaa harjoittaviin yrityksiin nähden?
- 2) Onko unionin lainsäädännön nojalla mahdollista ottaa kilpailulle avoimilla ja syrjimättömillä sähkömarkkinoilla käyttöön ympäristöveroja ydinalan toimintaan olennaisesti liittyvän saastekuormituksen perusteella täsmentämättä kuitenkaan tätä asiaa koskevissa säännöksissä, sillä verojen käyttöönotto pyritään perustelemaan lain johdanto-osassa eikä lain normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa ole syntyvästä käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä kannettavan veron osalta otettu huomioon katettavien kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eikä täsmennyksiä ole annettu myöskään radioaktiivisen jätteen varastoinnin osalta, koska sen hallinnointi- ja varastointikustannukset katetaan jo muilla veroilla, eikä myöskään verotulojen käytöstä säädetä selvästi, ja edellä mainitut yritykset asetetaan korvausvastuuseen enintään 1 200 miljoonan euron määrään saakka?
- 3) Täytyykö edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus siitä, että yleisen taloudellisen edun nimissä asetettavat velvoitteet, kuten ympäristönsuojelu, ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, kun ympäristönsuojelutavoitetta ja ympäristöveron ominaispiirteitä ei ole täsmennetty säädöksen normatiivisia vaikutuksia tuottavassa osassa?